

CARTES I MISSATGES

L'autobús racista i la polèmica

Fa uns dies, un conductor d'autobusos de Vitòria va impedir l'accés a una dona que anava vestida amb burca. Segons paraules del conductor, la dona anava totalment tapada i ho va fer per la seva seguretat i per la dels seus passatgers. Aquest succés no ha fet més que revifar la gran polèmica que existeix respecte del racisme a la localitat de Vitòria. De fet, el seu alcalde, Javier Moroto, ha estat cridat a declarar davant la Fiscalia basca per unes declaracions que, segons la plataforma SOS Racisme, incitaven a l'odi. És evident que en un context en el qual la immigració té uns nivells molt alts no ens podem permetre aquesta classe de comportaments.

Al meu parer, és important fomentar la diversitat i l'acceptació cultural. Tot-hom té dret a vestir i a reivindicar les seves creences de la manera que consideri oportuna. De la mateixa manera, les persones que no estiguin d'acord amb això també ho poden expressar, però sempre de manera respectuosa. No obstant això, el tema del burca continua sent molt controvertit ja que, tal com va al·legar el conductor, pot provocar inseguretats a les persones que es troben al seu voltant. Sens dubte, un tema que continuarà fent parlar molt.

CRISTINA LÓPEZ SÁNCHEZ
BARCELONA

Paraula de Rajoy

Diu el senyor Rajoy que mentre ell sigui president del govern la unitat de d'Espanya no es trencarà. És curiós que això ho digui qui ha encapçalat en els darrers anys la política que ha provocat un trencament que ja és un fet. Aquesta política es va basar a recollir signatures contra l'Estatut de Catalunya, a presentar-hi un recurs en contra quan aquest ja estava planxat i mig escapçat, desatenent les veus prudentes que li recomanaven retirar el recurs, i finalment es va basar a no atendre cap demanda de la Generalitat un cop ha arribat a president del govern espanyol.

Aquest trencament que ja és un fet encara no està formalitzat. Potser ell no es veu capaç de dur a terme la formalització, i en això té raó quan es reivindica i potser encobertament demana que sigui un altre qui ho faci. Per evitar al màxim el desgast psicològic que significa viure en una situació anacrònica (una unitat que ja no existeix) i perquè la formalització del trencament (que significa senzillament la creació d'un Estat diferenciado) es produeixi de la manera més adequada possible, esperem que el seu successor no trïgui a arribar.

AGUSTÍ DELGADO CAVESTANY
BLANES

Legalitat és democràcia?

Dia 9 de novembre, a Catalunya la gent va sortir al carrer amb objectius molt diversos: anar a votar, anar als jutjats a presentar alguna denúncia, donar algun discurs (a favor o en contra de la consulta que aquell dia s'hi duia a terme). Alguns diuen que és il·legal, que és un delictes. Ningú els pot dir que no tenen raó, però algú s'ha

Sóc mestra, sí. I què?

Estic farta que la gent em compadeixi per estudiar una de les millors carreres que una persona pot fer. Si quan la gent em pregunta què estudio digués que curso enginyeria aeronàutica, biomedicina, economia o dret, estic segura que obtindria una contestació que mostraria l'admiració del receptor, ja que aquestes carreres, actualment, són molt valorades per la societat. La realitat, però, és que les respostes que majoritàriament obtinc quan dic que estudio educació són curtes i precises. A més a més, en la majoria dels casos, la persona amb qui estàs parlant intenta justificar i donar la seva opinió, sense gaires arguments, sobre la professió docent. A vegades fins i tot intenten que no et sentis malament i que no et preocupis per haver escollit aquesta carrera. Ho fan sense adonar-se que realment ets tu qui els compadeixes a ells per no valorar l'educació com un dels pilars fonamentals per a qualsevol persona.

Jo no em vaig fer professora perquè aprovés justeta la selectivitat (les exigències per entrar a la carrera cada vegada són majors), per les vacances (no són tantes com la gent pensa), pel sou (cada vegada és més baix), per la tranquil·litat de ser funcionari (quant fa que no hi ha oposicions?), ni per

la facilitat de la carrera (no tot és pintar, acolorir i retallar). Jo em vaig fer professora perquè crec en l'educació, perquè vull poder formar part del procés d'aprenentatge d'un nen, perquè m'agrada poder motivar aquells alumnes que necessiten una petita empenta i perquè crec que podem fer les coses bé.

Estic segura que els meus companys estaran d'acord amb mi si dic que un no és professor perquè s'avorria i passava pel campus. Ser professor va més enllà de l'avorriment. Si realment no t'agrada la carrera, és impossible que puguis acabar-la. No dic que no existeixin persones que no ho hagin fet per aquests motius, però això pot passar en qualsevol carrera, incloent-hi les més difícils.

Tothom ha tingut un professor que l'ha marcat positivament, un professor que el va ajudar a descobrir qui volia ser i què volia fer per canviar el món. Les persones necessitem que ens ajudin a descobrir tot el que ens envolta, tot el que podem fer i que ens ensenyin tot el que podem aconseguir. Aquesta és la feina d'un professor. Així doncs, us convido que dediqueu uns minuts a reflexionar sobre aquella persona que us va ajudar a ser qui sou actualment, perquè en la majoria dels casos sol ser un professor.

AÏDA ABELLEIRA CASALS
SALLENT

aturat a pensar si és realment antidemocràtic?

Durant la dictadura viscuda a Espanya, l'antidemocràcia era legal, impedir el vot era legal, la violència davant la llibertat d'expressió era legal. Actuacions com la viscuda el 9 de novembre en alguns dels col·legis electorals, on uns encaputxats van entrar i van intentar destruir les urnes i agredir el personal organitzatiu, eren absolutament legals.

És això la democràcia? Ja n'hi ha prou de fer bandera amb la llei i amb la Constitució espanyola per practicar la repressió i negar la llibertat d'expressió, disfressada, per descomptat, de democràcia.

MATEU-JULIÀ VICENÇ I BONET

PALMA

Gràcies, votants del no

Encara que sigui una setmana després del 9-N, voldria felicitar les 100.000 persones que lliurement van optar pel no el 9 de novembre. Paradoxalment, la seva determinació amb la democràcia els fa més propers als que van optar pel sí que no pas als qui, malgrat compartir el no, prohibeixen la lliure expressió de la ciutadania.

XAVI CASAJUANA I COSTA

MATADEPERA

Les dutxes del Vaticà

En nom del papa Francesc, s'estan fent dutxes públiques als banys de la plaça de Sant Pere per a ús dels que no tenen sostre. És una necessitat i ho ha apercibut. Al carrer on jo visc, un dels rodmons que veiem cada dia, ens demana no solament alguna cosa per esmorzar, sinó també si podem contribuir a pagar-li el que necessita per poder anar al metge.

A la nostra societat tenim mancances que no podem permetre. Hem contribuït a formar una societat anèmica d'afectes, pobra de sentiments, injusta, egoista davant de totes aquelles coses que no ens afecten. No podem oblidar que ningú ha nascut per viure en la misèria, ni per no tenir una casa. No podem pensar que ja fem tot el que ens pertoca. Podem fer més!, Hem de fer més! Segur que molts ja ho fan.

PILAR CRESPO ÀLVAREZ
TARRAGONA

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

CORRENTIA

Imprescindible

GUILLEM FRONTERA

ESCRIPTOR

Hi ha llibres aconsellables i lectures imprescindibles. Acaba de sortir del forn una novel·la de Llorenç Capellà, *El carro de Selene* (Metèora). És una d'aquestes lectures que sobrepassen la categoria d'aconsellables i irrompen en la d'imprescindibles. És clar, parlem d'un lector a qui no s'ha d'ensenyar que tota gran novel·la és una novel·la històrica, encara que el gènere de la novel·la històrica la rebutgi. *L'educació sentimental* o *El dia del judici* no s'acomoden en el catàleg d'una col·lecció de novel·la històrica; i tanmateix condueixen el lector fins al cor de la Història.

La novel·la de Llorenç Capellà és una novel·la històrica en aquest sentit. Però transita allò que serien tota una altra sèrie de gèneres: aventures, guerra civil, novel·la negra, novel·la d'amor... aporten materials a un relat tanmateix refractari a qualsevol etiquetatge. El que compta és que el lector es veurà arrossegat per cent anys d'història que ja haurien començat a Cuba però que se centren en l'espai mític de Puigboscà i Puigventós, punt de partida i de retorn d'un itinerari que transita Catalunya, França, Indoxina, Austràlia..., seguint el personatge central, un home que no hauria volgut abandonar mai el seu niu. Tanmateix, l'autor el menarà amb mà de mestre per les turbulències del seu temps, d'on haurà d'aprendre amargues lliçons: Res no allunya els dies de guerra; si lluites per la llibertat, alerta a la victòria, perquè et pot llançar a la cuneta –el maccarthysme creà la figura de l'antinarxisme prematur.

De Llorenç Capellà no podíem esperar una novel·la vulgar o passable. N'esperàvem, després de *Mireia emmarcada a la finestra* i d'aquest gran relat/reportatge d'investigació que és *Crònica de la mort ignorada*, n'esperàvem una novel·la escrita amb les tintes de l'excel·lència: *El carro de Selene* supera aquestes expectatives i esdevé un d'aquests títols que marquen una fita en la literatura d'un país. Hi ha el més interessat del periodista Llorenç Capellà, de l'autor teatral, del narrador, de l'explorador històric... i del poeta, aquest poeta que, per pudor, no s'ha manifestat en versos però que deixa llavors de poesia en tots els papers que escriu.

Deixeu-vos apassionar i atordir per aquest llibre –sobretot, una fabulosa història d'amor.

Podem expressar-vos al diari a través de la web www.arabalears.cat, i per les següents vies:

[@ARAbalears](https://twitter.com/ARAbalears) facebook.com/ARAbalears cartesaldirector@arabalears.cat
Carrer de Simó Ballester, 9 07011, Palma Fe d'errades: opinio@arabalears.cat

